

NĚMČINA PRO HISTORIKY UMĚNÍ

První hodina

INGEBORG FIALOVÁ:

Němčina byla dlouhá staletí druhým (častěji dokonce prvním) mateřským jazykem této země, spousta kronik, historických knih, ať už v archívech nebo v knihovnách, a také dějiny této země jsou napsány německy. My se tím, že přestáváme rozumět tomuto jazyku, odřezáváme od vlastních kořenů a vlastní historie i kunsthistorie. Jakmile přestaneme rozumět německy, přestaneme rozumět vlastní kultuře. Stačilo by, kdyby všichni humanitně orientovaní lidé uměli německy alespoň pasivně. Kdyby dokázali číst historické texty a texty své vědecké disciplíny. Protože veškeré humanitní disciplíny se u nás v 19. století vyvíjely vždy v nějaké závislosti na Německu či Rakousku a texty těchto věd jsou v němčině, studenti to ale nečtou, neumějí. Raději sáhnou po moderní anglické a americké literatuře, která je jim jazykově přístupnější, ale která s kulturou a humanitní vědou naší země nemá mnoho společného.

<https://www.e15.cz/the-student-times/tim-ze-prestavame-rozumet-nemecky-se-odrezavame-od-svych-korenu-a-kultury-rika-profesorka-fialova-1327708>

TÍM, ŽE PŘESTÁVÁME ROZUMĚT NĚMECKY, SE ODŘEZÁVÁME OD SVÝCH KOŘENŮ A KULTURY, ŘÍKÁ PROFESORKA FIALOVÁ

Moji prarodiče byli Rakušané narozeni ještě ve starém Rakousku a doma mluvili německy. Maminčini rodiče byli Slezané a neřešili národnost ve smyslu jazykovém, jestli jsou Poláci nebo Češi nebo Němci, prostě se mluvilo doma německy. A když se mého dědečka někdo zeptal na národnost, vždycky odpověděl: „Ich bin ein Schlesier.“ Slezan. Prarodiče z otcovy strany zase byli olomoučtí židé, takže se to u nás všechno míchalo, ale za Rakouska-Uherska to prý nebyl žádný problém. Ten divoký nacionalismus začal až pár let před druhou světovou válkou, kde se ostře začal rozlišovat původ. Všechny ty národnosti, které jsem zdělila po svých prarodičích, mi umožňují zdravý odstup od divokého vlastenčení a národnostních mýtů.

PROČ JE PODLE VÁS ŠKODA, ŽE SE TYTO NÁRODY ODLOUČILY?

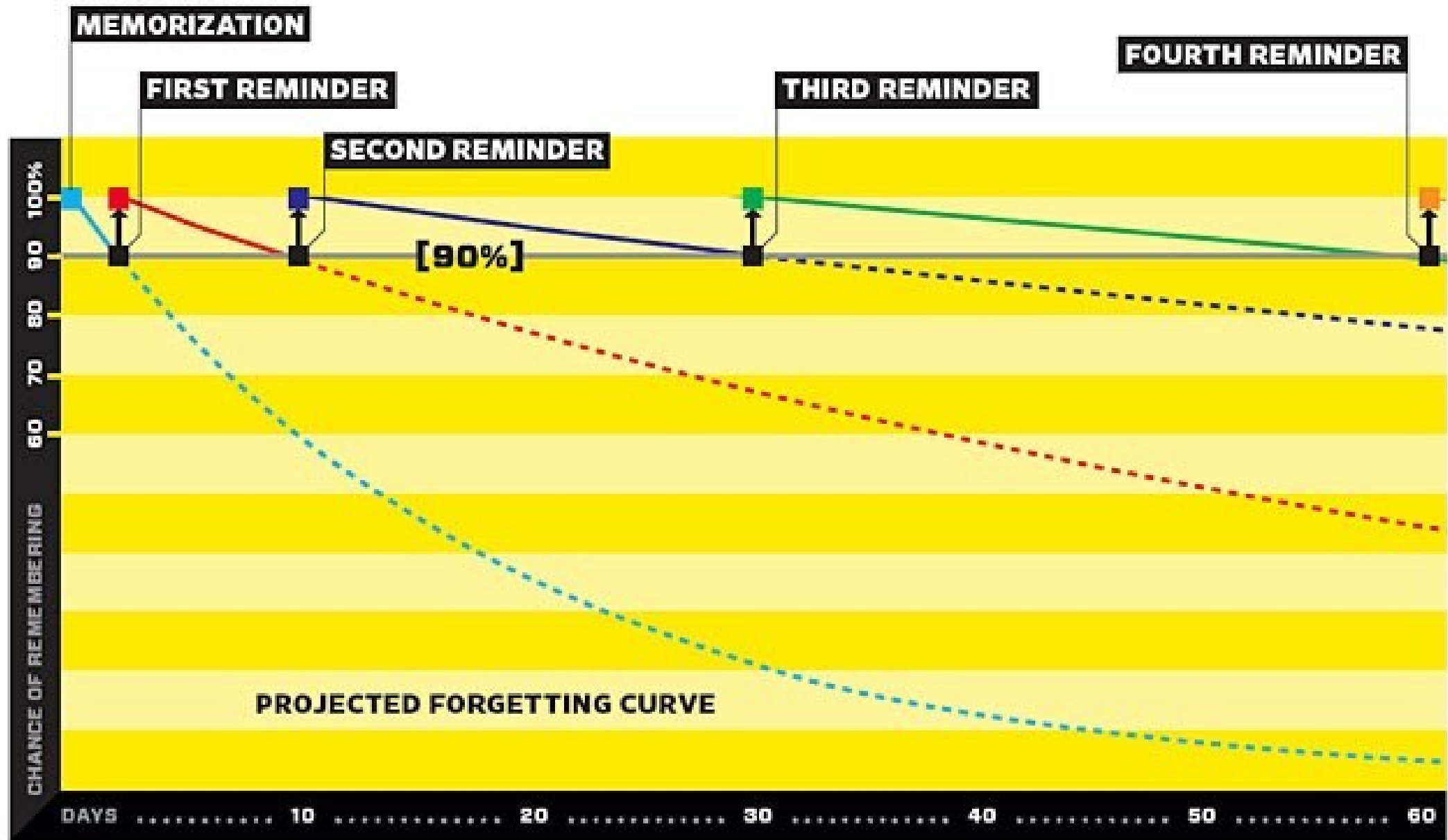
Protože mnohonárodnostní kultura je vždy zajímavější než kultura jednonárodnostní. Nemá smysl pátrat po tom, který z národů tu tak tragicky končící roztržku zapříčinil, protože bychom zase došli až do toho 19. století. Fakt je, že Česká republika je dnes jednonárodnostní stát s marginálními menšinami, což považuji za velké ochuzení kultury. Musíme si uvědomit, že už jsme na tom byli kulturně lépe ve chvíli, kdy tady těch národnostních skupin, nejen Němců, ale také Rakušanů, židů a Poláků, bylo více a navzájem se kulturně obohacovaly.

Tvrdí se, že němčina je těžká (což je pravda, ale je úplně stejně těžká jako všechny cizí jazyky, co se je člověk pokouší naučit), popkulturně neatraktivní, nehezká, je to jazyk okupantů a Hitlera – a podobné další zjednodušující mýty.

SLOVNÍ ZÁSoba

- slovníky: www.slovník.seznam.cz, www.slovník.cz, www.duden.de
- slovník historických slov: <https://www.dwds.de/>
- korpusy: www.linguatools.de
- výslovnost: www.forvo.com
- Quizlet, Anki - spaced repetition
- paměťové techniky

<https://kisk.phil.muni.cz/kreativita/temata/kreativni-techniky/pametove-techniky>

GRAMATIKA

<http://www.kj.fme.vutbr.cz/studopory/de/grammar/bag.pdf>

Konjugace: <http://konjugator.reverso.net/konjugation-deutsch-verb-kennenlernen.html>

www.slovník.cz

PODMÍNKY UKONČENÍ

- docházku nevedu – pokud se chcete učit nj sami doma, nic proti tomu nemám
- pro kurz existuje ELF – jako podpora, pokud byste měli pocit, že si potřebujete gramatiku ještě jednou projít a procvičit – není ale povinný

Test: V zásadě bychom ale v hodině měli vždy dospět k formulaci probírané gramatiky a sesbírání několika potřebných výrazů slovní zásoby, které zapíšeme do sdíleného dokumentu „Tabule“, na který se dostanete v Elfu. Tato gramatika a slovní zásoba pak budou testovány na konci semestru. Testování nepovažuji za dobrý způsob ukončení, ale letos se k němu uchyluji, abych získala zpětnou vazbu na to, zda je moje výuka efektivní. Berte tedy věc prosím spíše tak, že test je pro mě a ne pro Vás. Pokud budete docházet do hodin a aktivně se jich účastnit, měl by pro Vás test být pouze **formalitou**. Stejně tak pokud se budete sami aktivně němčině věnovat domácí přípravou za pomoci Elfu, případných konzultací se mnou atd.

Autonomní učení - studijní deník: rozhodnout se, na čem chcete pracovat (může to být cokoli s němčinou – vyplňování gramatických cvičení, učení slovíček, čtení, poslech audio/video, aktivita ve dvojicích...) a zapisovat si do něj konkrétní doby, kdy jste se učili (min. 10 hod za semestr) a co jste se naučili. Poté, co úspěšně absolvujete test (první termín v zápočtovém týdnu), mě kontaktujte a sejdeme se osobně, abyste mi představili svoji činnost)

https://www.youtube.com/watch?v=o_XVt5rdpFY

KONZULTAČNÍ HODINY

- **pokud byste potřebovali** cokoli dovysvětlit, opravit, zkontrolovat, zkonzultovat, popovídat si, dejte mi vědět, domluvíme se!
- e-mail: tam jsem méně flexibilní, ale jednou denně určitě (typicky v poobědovém čase, občas i večer. Naopak dopoledne na e-mailu téměř nikdy nebývám a o víkendu jen nárazově – viz knihy Hluboká práce a Digitální minimalismus od Calla Newporta, které tímto doporučuji).
- nebojte se prosím ozvat, pokud vám něco nebude vyhovovat. Budu se vás ptát na zpětnou vazbu, hlavně v půlce semestru a na konci, ale pokud vám něco neseďí, dejte mi prosím vědět hned!

3.3.

10.3. odpadá

17.3.

24.3

31.3.

7.4. Velikonoce

14.4.

21.4.

28.4.

5.5.

12.5.

19.5.

CO VY NA TO???

☹️ ? 😊

Die Schule ist neben der Familie eine der bedeutendsten Sozialisierungsinstanzen im Leben eines Menschen. Sie gibt dem Schüler das Wissen, das er später in der Gesellschaft braucht. Zugleich lernt der Schüler in der Schule, dass neben der privaten Autorität (seinen Eltern), noch andere, öffentliche Autoritäten existieren: die Lehrer und der Staat, den diese Institution repräsentiert.

Nach Pierre Bourdieu ist eine wichtige Kompetenz des Staates, den Schülern Denkkategorien zu geben. Die Schüler lernen diese Kategorien gut kennen und applizieren sie wieder auf die Welt und den Staat. Die Schule hat dabei nach Bourdieu eine zentrale Funktion: Vor allem beim Unterrichten der Geschichte und der Literatur lernen die jungen Menschen die dominante Kultur kennen, die der Staat als legitime Nationalkultur präsentiert.

Auch in der Tschechoslowakei nach 1948 übergibt die Schule den Schülern nicht nur das Wissen, sondern erzieht die Kinder zu loyalen Bürgern, also zu Menschen, die sich mit den herrschenden Werten identifizieren.